

ASJ-250/12

Vista la proposta de la Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme, i d'acord amb els fonaments que s'hi exposen,

HE RESOLT:

ESTIMAR EN PART el requeriment previ al recurs contenciós administratiu formulat per l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia, en relació amb l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 30 de setembre de 2010, pel qual es va aprovar definitivament el Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Sadurní d'Anoia, incorporant d'ofici una sèrie de prescripcions, en el sentit de:

1) SUPRIMIR el quart paràgraf de l'article 248 de la normativa urbanística i SUBSTITUIR-LO pel següent: *"Les demandes d'edificació vindran obligades a ser tramitades d'acord amb el procediment corresponent del text refós de la Llei d'urbanisme si superen els llindars establerts a l'article 68.8 del reglament de la Llei d'urbanisme. D'acord amb les prescripcions de l'informe del Departament de Medi Ambient i Habitatge, els projectes han d'analitzar l'impacte de les condicions d'edificació que es proposin atenent els valors ambientals presents en cada cas i en especial els de la matriu territorial del conjunt del municipi."*

2) CONFIRMAR en tots els altres termes l'acord objecte de requeriment.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de rebre la notificació, de conformitat amb el que preveuen els articles 10, 14, 25 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es consideri procedent.

Barcelona, 16 d'abril de 2012

Lluís Recoder i Miralles
Conseller de Territori i Sostenibilitat

Expedient: 2008 / 030768 / B / 00002
Assumpte: Pla d'ordenació urbanística municipal
Municipi: Sant Sadurní d'Anoia
Comarca: Alt Penedès

Proposta de resolució del requeriment previ al recurs contenciós administratiu formulat per l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia, en relació a l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 30 de setembre de 2010, pel qual es va aprovar definitivament el Pla d'ordenació urbanística municipal de l'esmentat municipi incorporant d'ofici una sèrie de prescripcions; acord publicat al DOGC núm. 5863 de 20 d'abril de 2011.

ANTECEDENTS

PRIMER: El 30 de setembre de 2010 la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona va aprovar definitivament el Pla d'ordenació urbanística municipal del municipi de Sant Sadurní d'Anoia, incorporant d'ofici una sèrie de prescripcions.

Aquest acord es va publicar al DOGC núm. 5863 de 20 d'abril de 2011.

SEGON: Contra l'acord esmentat, l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia ha presentat el requeriment a què es refereix l'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en el qual manifesta la seva disconformitat amb el tractament atorgat a la zona de cellers en sòl no urbanitzable, clau Ce, i a les finques del mas Asperó.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: L'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa, permet que una Administració requereixi una altra, prèviament a la interposició del recurs contenciós administratiu, perquè derogui la disposició, anul·li o revoqui l'acte, cessi o modifiqui l'actuació material, o iniciï l'activitat a la que estigui obligada.

SEGON: La resolució d'aquest requeriment correspon al conseller de Territori i Sostenibilitat, d'acord amb l'article 12.h de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i amb el Decret 200/2010, de 27 de desembre, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

TERCER: Per a la resolució d'aquest requeriment és d'aplicació el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

QUART: Per tal de centrar la problemàtica plantejada per l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Noya en la present via de requeriment es realitza un breu resum de la tramitació del Pla d'ordenació urbanística municipal objecte de controvèrsia.

L'avanç de treballs del pla, que suposa revisió del Pla general d'ordenació aprovat definitivament el 3.11.82, va ser aprovat pel ple municipal de 12.6.06. El 27.3.07 es va acordar aprovar el document ambiental i sol·licitar el document de referència.

L'aprovació inicial es produí el 20.12.07 i la provisional, després del pertinent període d'informació pública, el 23.12.08.

El 5.11.09, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona va suspendre la resolució definitiva de l'expedient fins que es recaptés la resolució favorable del Departament de Medi Ambient i Habitatge respecte la memòria ambiental d'acord amb el procediment d'avaluació ambiental que estableix l'article 115 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

Així mateix, va indicar que el subsegüent acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona restaria supeditat a la presentació d'un text refós que havia d'incorporar una sèrie de prescripcions.

Entre elles, i pel que fa al contingut del present requeriment, és important destacar la 2.3.3, relativa als cellers que en el Pla d'ordenació urbanística municipal aprovat provisionalment es classificaven com a sòl urbà no consolidat i en el planejament anterior eren sòl no urbanitzable. Aquesta prescripció establí que calia delimitar un polígon d'actuació urbanística o un Pla de millora urbana per tal que s'aportessin les cessions per a espais lliures i/o equipaments, i el 10% de l'aprofitament i les càrregues d'urbanització. En sentit similar, es pronunciaren les prescripcions 2.3.13, 2.3.14 i 2.3.16.

També cal destacar la prescripció 2.5.1 relativa al sòl no urbanitzable que imposà l'eliminació de la normativa urbanística dels preceptes que regulen les

parcel·lacions històriques del Mas Asperó. Finalment, la prescripció 2.7 imposà una sèrie de correccions de la normativa referents als aspectes anteriorment descrits i al Mas Asperó.

El 17.6.10 l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia va aprovar finalment el text refós del Pla d'ordenació urbanística municipal un cop es disposà de la resolució ambiental favorable del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Per últim, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en la seva sessió de 30.9.10 va aprovar definitivament l'esmentada figura de planejament urbanístic tot i que va incorporar d'ofici una sèrie de prescripcions.

Entre elles l'1.1 estableix que cal incorporar a la normativa les prescripcions de l'informe del Departament de Medi Ambient i Habitatge que disposa que els Plans especials que es tramitin per a les ampliacions dels cellers hauran d'incorporar una anàlisi de l'impacte ambiental de les condicions d'edificació. I la prescripció 1.12 imposa la incorporació de les determinacions contingudes en l'informe tècnic annex a l'acord referides a diversos aspectes normatius entre els que destaquen aspectes varis del sòl no urbanitzable i la situació del Mas Asperó.

CINQUÈ: L'article 248 de la normativa urbanística del Pla d'ordenació urbanística municipal vigent regula la zona de cellers ja establerts en sòl no urbanitzable i li atorga la clau Ce. Aquest precepte preveu la realització d'ampliacions dels **establiments existents**, que delimita en els plànols de la sèrie B, així com possibilita la implantació de construccions destinades a habitatge familiar o a allotjament de les persones treballadores, especialment pels vigilants de les instal·lacions que estiguin directament associades al celler.

D'acord amb el quart apartat de l'article, les demandes d'edificació venen obligades a ser tramitades sota l'empara d'un **Pla especial**, el qual d'acord amb les determinacions del Departament de Medi Ambient i Habitatge ha d'analitzar l'impacte ambiental de les condicions d'edificació que es proposin, atenent els valors ambientals presents en cada cas i, en especial, els de la matriu territorial del conjunt del municipi.

Aquest requisit és objecte de **disconformitat** en el present requeriment perquè segons l'ajuntament **no es tracta de nous usos sinó de cellers ja existents** en els que es preveu l'extensió de les actuals instal·lacions i en els que ja està resolt el tractament, entre d'altres aspectes, del sanejament així com les instal·lacions ja disposen d'accessos des de la xarxa de carreteres locals o veïnals.

A l'efecte, posa de relleu que es tracta només d'obres de conservació, adequació, millora i manteniment de l'activitat. Per aquest motiu, qüestiona també el paràgraf 4

del punt 1 de l'article 249 que estableix el **procediment aplicable per a l'ampliació i millora dels cellers que comportin la superació dels llindars establerts** a l'article 68.8 del Reglament de la Llei d'urbanisme, els quals s'han de tramitar d'acord amb l'establert a l'article 48 del text refós de la Llei d'urbanisme. En aquest sentit, interessa que en qualsevol cas les obres puguin ser autoritzades directament per la Corporació Municipal.

En primer lloc, i per tal de clarificar la situació cal tenir en compte que tot i que la zona Ce es refereix a àmbits en els quals ja existeixen cellers, no és menys cert que qualsevol actuació que comporti l'ampliació o extensió de les construccions preexistents ha d'ajustar-se, en virtut del **principi de legalitat**, al règim jurídic general del sòl no urbanitzable I, per tant, a les determinacions dels articles 47 i següents del text refós de la llei d'urbanisme.

A l'efecte, els projectes que es plantegin per a la zona Ce han de seguir, d'acord amb l'establert a l'article 49 de l'esmentat text legal, i atès que els cellers constitueixen construccions pròpies de l'activitat agrícola, el procediment de l'article 48, que comporta la intervenció i l'aprovació del projecte per part de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona amb caràcter previ a la llicència municipal, si es superen els llindars d'ocupació de 500 m², sostre total de 1.000 m² o alçada de 10 m. En canvi, si el projecte no supera aquests llindars la competència per atorgar la llicència correspon a la Corporació municipal.

Aquestes determinacions, malgrat les al·legacions formulades, resulten aplicables a totes les noves construccions en sòl no urbanitzable i per tant afecta tant a les implantacions ex novo de cellers en qualsevol zona de sòl no urbanitzable com a les ampliacions dels cellers existents de la zona Ce perquè en cas contrari es produiria en aquesta zona una situació singular que vulneraria el règim general establert a l'article 49.

Per més fer, l'article 56.3 del reglament de la Llei d'urbanisme, que regula l'ampliació de les construccions existents, en referir-se a les de les construccions pròpies de les activitats agrícoles, ramaderes o forestals, es remet també al procediment de l'article 48 del text refós de la Llei d'urbanisme si com a conseqüència de l'ampliació el conjunt de l'activitat supera els llindars, que estableix el planejament, que en el cas dels Plans d'ordenació urbanística municipal estan predeterminats per l'article 68.8 del reglament de la Llei d'urbanisme.

Per tant, i d'acord amb les anteriors consideracions, podem concloure afirmant que l'apartat 4 de l'article 249 s'ajusta a dret i les prescripcions de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona establertes en els seus acords de 5 de novembre de 2009 i 30 de setembre de 2010 referents al procediment aplicable constitueixen manifestació del principi de legalitat.

Això no obstant, caldrà tenir en compte que l'article 14 de la Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del Text refós de la llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, ha modificat el procediment a seguir pel projectes d'activitats agrícoles o rústiques que superin els llindars fixats pel planejament territorial i urbanístic. Per la qual cosa, en lloc de tramitar-se pel procediment de l'article 48 TRLU, s'hauran de tramitar pel nou procediment de l'article 50.1 TRLU, d'acord amb allò establert pels articles 14 i 15 de la Llei 3/2012.

SISE: Respecte el **requeriment específic de Pla especial** efectuat per l'article 248 de la normativa cal fer les següents consideracions:

1) En les **aprovacions inicial i provisional** del Pla d'ordenació urbanística municipal es contemplava una dualitat de tractament per als cellers, els quals constitueixen un punt de referència fonamental del pla ja que són el principal eix vertebrador de l'economia del municipi i la seva presència i prestigi empresarial és reconeguda arreu del món.

A l'efecte, és important posar de relleu que en les fases prèvies del planejament el pla regulava una sèrie de **cellers existents en sòl urbà dins la clau 17** (article 159 i següents de la normativa). En aquesta clau s'establien diverses subzones en les que resultaven d'aplicació diferents paràmetres i condicions d'edificació.

D'altra banda, es delimitaven un conjunt de **polígons d'actuació de sòl urbà no consolidat** (article 165 de la normativa urbanística) per a ordenar actuacions d'ampliació de cellers existents en terrenys que el planejament anterior classificava de sòl no urbanitzable.

Els polígons d'actuació delimitats en l'aprovació provisional feien referència als àmbits de Codorniu, Monistrol d'Ancosa, Torelló, Cooperativa CEIP, Pere Ventura i Raventós Blanc. S'establien per a aquests àmbits superfícies màximes d'ampliació per a cada supòsit així com s'imposaven cessions del 10% d'aprofitament, que en alguns casos podia ser substituïda pel seu equivalent econòmic, i per a espais lliures.

2) La **prescripció 2.3.3** de l'acord de la **Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 5.11.09** va establir per als cellers que en el planejament anterior tenien la classificació de sòl no urbanitzable, la necessitat de delimitar un polígon d'actuació urbanística, **PAU**, o un Pla de millora urbana, **PMU**, per tal de garantir l'aportació de les cessions, per a espais lliures i/o equipaments, el 10% d'aprofitament així com les càrregues d'urbanització.

3) L'Informe de l'oficina territorial d'avaluació ambiental del Departament de Medi Ambient i Habitatge de 7.7.08 va **recomanar mantenir** l'àmbit dels polígons d'actuació proposats per l'ampliació dels cellers com a **sòl no urbanitzable**, especialment en els casos que es tractés de sòls inundables o amb funcions connectores.

En posterior informe de 8.9.09 va determinar la necessitat d'establiment d'una **ordenació detallada en el sòl urbà i reiterà l'oportunitat de classificar com a sòl no urbanitzable** d'altres indrets per evitar la fragmentació territorial i la dispersió de la urbanització.

4) Per resolució del Departament de Medi Ambient i Habitatge de 13.5.10 es va donar la conformitat a la memòria ambiental del Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Sadurní d'Noya, la qual es condicionà a la incorporació de diversos aspectes. Entre d'altres, és important ressenyar que en relació amb les ampliacions dels cellers a través de la tramitació d'un Pla especial es **recomanà que la normativa urbanística marqués uns llindars màxims** per a garantir la salvaguarda de l'estructura natural del sòl no urbanitzable i s'especificà que en qualsevol cas s'hauria d'analitzar l'impacte ambiental de les condicions d'edificació proposades.

5) El **text refós** elaborat per l'ajuntament, en compliment de l'anterior acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 5.11.09, aprovat pel ple de 17.6.10, va **classificar de sòl no urbanitzable** els terrenys corresponents a alguns dels cellers que en les aprovacions inicial i provisional constituïen sòl urbà no consolidat i va establir una regulació per a la nova zona de cellers ja establerta en sòl no urbanitzable a la que va assignar la clau Ce (article 246). Entre les seves determinacions establí que les obres de manteniment d'ús, rehabilitació i reestructuració de les actuals instal·lacions serien autoritzades directament per la Corporació municipal sempre que el sostre no ultrapassés l'edificabilitat de 0,1 m²st/m²s.

6) L'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 30.9.10, d'aprovació definitiva del Pla d'ordenació urbanística municipal amb incorporació d'ofici d'unes prescripcions, va reiterar el contingut del seu anterior acord pel que fa al procediment de **l'ampliació dels cellers**, el qual s'ha d'ajustar a l'establert a l'article 48 del text refós de la llei d'urbanisme **si supera els llindars** establerts a l'article 68.8 del Reglament, amb la qual cosa eliminà la possibilitat de llicència municipal directe i indiscriminada que proposava el text refós. Així mateix, va **suprimir la referència al coeficient d'edificabilitat** perquè aquesta determinació no és aplicable al sòl no urbanitzable (article 58.9 en relació al 32 del text refós de la Llei d'urbanisme).

7) De l'anàlisi de la documentació i antecedents obrants a l'expedient resulta que la necessitat de pla especial qüestionada en la present via no es correspon amb cap prescripció de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona ja que si bé és cert que en el primer acord de 5.11.09 es requereix un PAU o un PMU, no és menys cert que aquesta determinació es referí als cellers ubicats en terrenys classificats com a sòl urbà no consolidat provinents de sòl no urbanitzable (prescripció 2.3.3). Probablement, la determinació de necessitat de pla especial té el seu origen en els informes del Departament de Medi Ambient i Habitatge que a banda de recomanar en alguns casos la classificació de sòl no urbanitzable, exigien la definició de l'ordenació detallada del sòl urbà.

En aquest sentit, és important recordar que originàriament totes les ampliacions de cellers constitueixen sòl urbà i que la regulació detallada d'aquest es podria efectuar directament en el Pla d'ordenació urbanística municipal o posteriorment mitjançant la tramitació de planejament derivat.

D'altra banda, interessa destacar que l'article 223 de la normativa urbanística del Pla d'ordenació urbanística municipal, regulador dels nous cellers de criança, dins de les disposicions generals del sòl no urbanitzable, no imposa cap requeriment addicional i que en les diverses zones de sòl no urbanitzable, entre d'altres, zona de protecció agrícola de vinya, clau VI, i zona de cereals i fruiters, claus Cr i Fr (articles 252 i 255 de la normativa), no es requereix la tramitació de cap figura de planejament derivat per a la realització de nous cellers, sinó que el procediment en aquestes zones és el general: llicència municipal en cas que no es superin els límits de l'article 68.8 del Reglament de la Llei d'urbanisme o procediment de l'article 48 del text refós de la Llei d'urbanisme si es superen els esmentats límits (article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme). Tanmateix, caldrà tenir en compte el nou règim establert en aquest tipus de procediment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Per tant, entenem que el Pla d'ordenació urbanística municipal incorre en una **incongruència** en requerir majors garanties per als àmbits que ja disposen de cellers en funcionament els quals només es volen ampliar o millorar les seves instal·lacions (article 248 de la normativa). En canvi, aquesta condició de requeriment de pla especial no s'imposa per als cellers de nova creació.

D'acord amb les anteriors consideracions i en virtut dels **principis de congruència i proporcionalitat** es creu convenient eliminar el quart paràgraf de l'article 248 de la normativa urbanística i, conseqüentment, la necessitat de que les demandes d'edificació s'hagin de canalitzar a través d'un pla especial. Sens perjudici d'això els projectes d'ampliacions dels cellers en aquesta zona Ce hauran d'analitzar l'impacte ambiental i paisatgístic present en cada cas i harmonitzar amb el conjunt del municipi.

SETÈ: Els terrenys corresponents a l'antiga urbanització Mas Asperó, regulats anteriorment pel Pla especial del mateix nom, aprovat definitivament el 24.1.90, es classificaven en les aprovacions inicial i provisional del Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Sadurn d'Anoia de sòl no urbanitzable.

La seva regulació es contingué en diversos preceptes de la normativa urbanística especialment en el 219. 1.c i en el 252.6 del document corresponent a l'aprovació provisional en el que es reproduïen les condicions i paràmetres d'ordenació de l'esmentat pla especial. Destacava l'ocupació màxima de l'edificació de 300 m2.

La prescripció 2.5.1 de l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 5.11.09 imposà l'eliminació de la normativa que regula la parcel·lació històrica perquè l'actual legislació urbanística estableix un règim molt restrictiu del sòl no urbanitzable i limita les possibilitats edificatòries d'aquest.

El text refós aprovat pel ple municipal de 17.6.10 mantingué la regulació de l'alçada de les cases rurals del mas Asperó continguda en l'antic article 219.1.c, que en aquest text passa a ser el 220, i en el nou article 254, regulador de les condicions generals dels connectors i en especial de la parcel·lació del Mas Asperó, modifica alguns aspectes de la normativa del pla especial anterior però continua establint determinacions per a les obres de rehabilitació i millora de les construccions existents. Respecte l'ocupació de l'edificació abandona el paràmetre de 300 m2 de l'antic pla especial i estableix que en les rehabilitacions no es superarà el sostre total de 180 m2.

La Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en el seu acord de 30.9.10 recorda que en tractar-se d'una parcel·lació històrica no poden realitzar-se noves edificacions així com respecte de l'article 254 determina que cal estar a la regulació general del sòl no urbanitzable i reitera la necessitat de suprimir la transcripció normativa del pla especial.

L'Ajuntament de Sant Sadurn d'Anoia en la present via de requeriment interessa el manteniment de la possibilitat d'ampliació de les edificacions així com sol·licita la conservació d'un conjunt de determinacions del pla especial atès que es tracta d'una urbanització reconeguda pel planejament en la que s'han realitzat obres d'urbanització. Concretament, sol·licita la modificació a l'article 256.6 quart paràgraf de la normativa urbanística i la inclusió de noves condicions d'edificació per a l'esmentat àmbit de Mas Asperó.

L'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme que regula el règim jurídic del sòl no urbanitzable, permet segons el seu apartat 3 la **rehabilitació i reconstrucció de masies i cases rurals** que calgui recuperar i preservar per raons arquitectòniques, històriques, mediambientals, paisatgístiques o socials, sempre i

quan aquestes masies i cases rurals s'incloguin pel planejament urbanístic en el catàleg al que es refereix l'article 50.2 amb vista a destinar-les a habitatge familiar, a un establiment hotel·ler amb exclusió de la modalitat d'hotel apartament, a un establiment de turisme rural o a activitat d'educació en el lleure.

Així mateix i d'acord amb l'apartat 4 es possibiliten actuacions específiques per destinar-les a **activitats o equipaments d'interès públic** que s'hagin d'emplaçar en el medi rural i segons l'apartat 6 **només s'admeten com a noves construccions**:

- a) Les edificacions i dependències d'una activitat agrícola, ramadera, d'explotació de recursos naturals o, en general, rústica.
- b) **Els habitatges familiars o per allotjament de persones temporeres que estiguin directament i justificadament associades a les activitats d'explotació referides anteriorment.**
- c) Les estacions de subministrament de carburants i de prestació d'altres serveis de la xarxa viària.
- d) Les construccions i instal·lacions vinculades a l'execució, manteniment i funcionament de les obres públiques.
- e) Les construccions destinades a les activitats de turisme rural o de càmping autoritzades pel Pla d'ordenació urbanística municipal, prèvia tramitació d'un pla especial urbanístic.

A més, l'esmentat precepte **prohibeix les parcel·lacions urbanístiques en sòl no urbanitzable** (article 47.2).

La **disposició transitòria sisena de la Llei 2/2002**, de 14 de març, d'urbanisme, va fixar la normativa aplicable per a les sol·licituds d'autorització d'usos i d'obres en sòl no urbanitzable en funció de la seva data d'entrada als ajuntaments. Concretament establí que les sol·licituds presentades a partir de la seva entrada en vigor, que es produí el 21.6.02 (disposició final dotzena de l'esmentat text legal) s'havien d'ajustar als aspectes substantius i formals regulats pels articles 47 al 54. No obstant això, disposà que es continuaven tramitant d'acord amb la **normativa anterior**, al llarg del **termini de tres anys** des de l'entrada en vigor de la llei, les sol·licituds de llicència en àmbits provinents de **processos de parcel·lació rústica que estessin específicament reconeguts pel planejament general en vigor**, en el sòl no urbanitzable.

Pel que fa a la **parcel·lació del Mas Asperó**, que el planejament general municipal reconeixia i fins i tot estava regulada específicament per un posterior pla especial aprovat definitivament el 24.1.90, la Llei 2/2002 establí certament una **moratòria de tres anys** en virtut de la qual s'aplicaven fins el 21.6.05 les determinacions del decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, de refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística; determinacions menys restrictives que les

establertes per l'article 47.6.b de la Llei 2/2002, en tant que no era necessari amb aquell text legal la vinculació dels nous habitatges a les activitats agrícoles, ramaderes, d'explotació de recursos naturals o en general rústiques.

Aquesta moratòria de tres anys no va ser alterada per la Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, per al foment de l'habitatge assequible, de la sostenibilitat territorial i de l'autonomia local, amb la qual cosa, podem afirmar que no es va produir cap pròrroga i que el termini d'exoneració d'aplicació dels criteris de la Llei 2/2002 finia el 21.6.05.

La disposició transitòria onzena del Decret legislatiu 1/2005, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, ratificà la moratòria de tres anys des de l'entrada en vigör de la Llei 2/2002.

Com sigui que la disposició transitòria quarta del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, no estableix cap determinació respecte les parcel·lacions en sòl no urbanitzable ni fa cap referència a cap moratòria, d'acord amb l'esmentat text refós no és possible, com pretén l'ajuntament, permetre noves edificacions al Mas Asperó si aquestes no estan vinculades amb explotacions agrícoles, ramaderes o rústiques (article 47.6.b del text refós de la Llei d'urbanisme).

A l'efecte, entenem que la prescripció 1.12 de l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 30.9.10 relativa a la incorporació dels aspectes normatius de l'informe annex a l'anterior acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona respecte l'eliminació de la normativa del Pla especial del Mas Asperó, s'ajusta al control de legalitat per al qual és plenament competent l'esmentada comissió en l'acte d'aprovació definitiva.

D'altra banda, i malgrat les al·legacions formulades, entenem que la publicació de la normativa urbanística del pla especial del mas Asperó en el DOGC núm. 5025 de 10.12.07 no va reactivar les determinacions de l'esmentat instrument de planejament i menys quan aquestes contradiuen i vulnereu el règim general del sòl no urbanitzable establert a l'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme.

D'acord amb les anteriors consideracions procedeix mantenir les determinacions del paràgraf 4 del punt 6 de l'article 256 de la normativa urbanística en tant que suposen l'aplicació del règim general del sòl no urbanitzable per al Mas Asperó.

Per tot això, aquesta Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme proposa al conseller de Territori i Sostenibilitat l'adopció de la següent resolució:

ESTIMAR EN PART el requeriment previ al recurs contenciós administratiu formulat per l'Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia, en relació a l'acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona de 30 de setembre de 2010, pel qual es va aprovar definitivament el Pla d'ordenació urbanística municipal de Sant Sadurní d'Anoia, incorporant d'ofici una sèrie de prescripcions, en el sentit de:

1) SUPRIMIR el quart paràgraf de l'article 248 de la normativa urbanística i **SUBSTITUIR-LO** pel següent: *"Les demandes d'edificació vindran obligades a ser tramitades d'acord amb el procediment corresponent del text refós de la Llei d'urbanisme si superen els llindars establerts a l'article 68.8 del reglament de la Llei d'urbanisme. D'acord amb les prescripcions de l'informe del Departament de Medi Ambient i Habitatge, els projectes han d'analitzar l'impacte de les condicions d'edificació que es proposin atenent els valors ambientals presents en cada cas i en especial els de la matriu territorial del conjunt del municipi."*

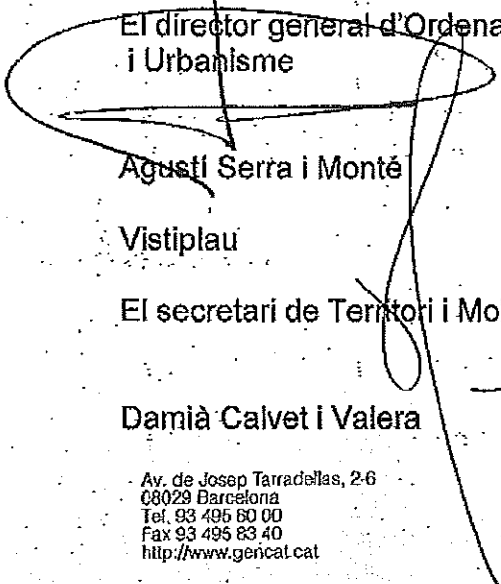
2) CONFIRMAR en tots els altres termes l'acord objecte de requeriment.

Barcelona, 10 d'abril de 2012.

La cap del Servei de Coordinació
Jurídica i Recursos

Roser Clariana i Selva

Conforme

El director general d'Ordenació del Territori
i Urbanisme

Agustí Serra i Monté

Vistiplau

El secretari de Territori i Mobilitat

Damià Calvet i Valera